

[Bernhard Baunsgaard]

det, men vi valgte at vente, bl.a. fordi vi troede, at konferencen kom i gang.

Det er godt, SF har fremsat de to forslag. Jeg håber, at alle retsudvalgets medlemmer nu benytter lejligheden til at stille de spørgsmål, der er relevante i denne forbindelse, og at vi dér arbejder med det.

Vi er positivt indstillede – jeg kan vist her citere hr. Lenger – over for det meste af det, der er trukket frem i de to forslag.

Anden næstformand (Povl Brøndsted):

Ordføreren vedrørende lovforslag nr. L 194 om forslag til lov om ændring af lov om private registre m.v. og vedrørende beslutningsforslag nr. B 125 om revision af lov om offentlige myndigheders registre, fru Ebba Strange, har ordet.

Ebba Strange (SF):

Justitsministeren startede med at undre sig over, at vi havde fremsat de to forslag, beslutningsforslaget om revision af offentlige myndigheders registre og lovforslaget om ændring af lov om private registre m.v. Justitsministeren undrede sig, fordi justitsministeren havde den opfattelse, at der på baggrund af den redegørelsesdebat, vi havde den 22. januar 1985, var en aftale om, at vi nu skulle afvente justitsministerens konference, før vi tog stilling til, hvilke ændringer af registerlovene der var nødvendige.

Jeg beklager meget, at de to konferencer er blevet aflyst, og det er bestemt ikke en kritik af justitsministeren eller justitsministeriet, for det er ikke justitsministerens eller ministeriets fejl, det er alene folketingets retsudvalgs medlemmers fejl, at de konferencer er blevet aflyst. Jeg glæder mig også, hvis den nu kan blive afholdt her i slutningen af april.

Men når sådanne ting sker, stiger utålmodigheden jo somme tider hos os, der er meget optaget af disse spørgsmål. Derfor vil jeg godt imødegå ministerens undren med at sige, at som man kan se af fremsættelsesdatoen, så er lovforslaget ikke fremsat inden den 1. februar 1986, selv om det faktisk var færdigt inden den tid. Men da afventede vi konferencen. Da den så blev aflyst igen, var vi ærligt talt bekymrede for, at vi ikke fik noget på bordet i denne samling, og så tænkte vi, at en debat ville vi i hvert fald have, og vi

ville have lejlighed til at præcisere, i hvilke retninger det er, vi fra SFs side synes disse ændringer skal gå. Derfor valgte vi altså at fremsætte forslagene den 11. marts 1986.

Efter den 11. marts er vi så blevet inviteret til konference for tredje gang, og det har afstedkommet ikke bare en undren fra justitsministeren, men også den holdning hos de fleste af de tilstedeværende ordførere, at man ikke har ønsket at gå ind i en egentlig debat om SFs forslag i dag, men vil afvente konferencen. Det er jeg selvfølgelig til gengæld lidt skuffet over, fordi jeg synes, at begge SFs forslag er en konkretisering af nogle ændringer, som vi finder meget nødvendige.

Derfor skal jeg også takke for de ordførerindlæg – det gælder socialdemokratiets, og det gælder det radikale venstres – som har givet udtryk for, at de forslag, vi har fremsat, som fru Lissa Mathiasen sagde det, markerer den opstramning, der er nødvendig. Og hr. Bernhard Baunsgaard mente, at det var godt, at forslagene var fremsat, fordi de gav baggrund for, at vi kunne arbejde med forslagene i udvalget, bl.a. ved at stille spørgsmål.

Så vil jeg sige til hr. Lenger, som var den, der gik mest ind på forslagene, at jeg synes, hr. Lengers problematisering af registertilsynets rolle var meget spændende, og det er en debat, som jeg i hvert fald meget gerne vil deltage i, altså spørgsmålet om, hvor meget registertilsynet kan overkomme, og hvor meget kontrollen bliver værd, hvis det bliver så utrolig mange registre, tilsynet skal føre kontrol med, sammenholdt med den ret, som vi går ind for, og som hr. Lenger også gav udtryk for, og som jeg ved et flertal her i folketinget også tilslutter sig, nemlig retten for den enkelte borger til at føre kontrol og tilsyn med, hvad det er, der er registreret.

Vi har været lidt inde på i SFs folketingsgruppe – det fremgår ikke af forslagene, men det er en drøftelse, vi har haft – om man ikke, når man alligevel får tilsendt sin selvangivelse, kunne få tilsendt en oversigt over, i hvilke offentlige registre man var opført. Så kunne man jo rette henvendelse til de registre, man ønskede, for at få at vide, hvad der egentlig stod om én.

Vi er også enige med hr. Lenger i, at der er meget stor forskel på registre, og jeg kan sige, at det, vi har skrevet i L 194 § 7, stk. 2, om, at justitsministeren kan fastsætte regler om, at anmeldelse kan undlades for visse